

* برای ایجاد کد فارسی آموز از اطلاعاتی مانند سطح زبانی و نام و نام خانوادگی او استفاده کنید. کد هر فارسی آموز باید مختص خود او باشد. فرض کنید فارسی آموزی به نام الکساندر (AL) واسیلیویچ (VA) در سطح میانی (I) درس می خواند. کد او بر اساس این اطلاعات چنین خواهد بود: ALVA-I. این کد به ترتیب و از چپ به راست، شامل دو حرف نخست نام، دو حرف نخست نام خانوادگی و سطح است.

** سطح فارسی آموز (و در واقع کلاس بندی فارسی آموزان) باید بر اساس استاندارد مرجع آموزش فارسی در جهان تعیین شده باشد.

*** منظور از وضعیت زبان فارسی این است که آیا زبان فارسی برای فارسی آموز مورد نظر زبان «دوم» است (یعنی او در جامعه فارسی زبان اقامت دارد) یا زبان «خارجی» (یعنی او در کشوری غیرفارسی زبان اقامت دارد) یا زبان «میراثی» (یعنی او دارای پدر و مادر فارسی زبان است). البته ممکن است شخصی بیش از یکی از این وضعیت ها را داشته باشد؛ یعنی در کشوری غیرفارسی زبان اقامت داشته باشد و پدر و مادری فارسی زبان داشته باشد. در این صورت، هر دو وضعیت را بنویسید.

*** منظور از نوع داده این است که آیا داده مورد نظر آزمون «پایان سطح» است یا آزمون «کلاسی» یا «تکلیف خانه».

**** اگر معلم تاکنون تنها به صورت منقطع و در دوره های پراکنده، و نه به صورت مداوم، تدریس کرده باشد و نمی تواند تعداد سال ها یا دوره های مشخصی را ذکر کند، کافی است در ستون سابقه تدریس، کلمه «پراکنده» را درج کند.